

om, hvorvidt det virkelig er Folk, som er i Stand til at foretage en saadan Beregning. I saa Fald havde det efter min Mening ikke været af Vejen, om det var blevet oplyst i Anmærkningerne til Lovforslaget. Jeg er fremdeles ikke klogere, end at disse 10 Mill. Kr. staar som et Beløb, der er nogenlunde grebet ud af Luften, noget, som man har tænkt kunde passe, men som man ikke føler sig sikker paa vil passe, hvad jeg senere skal komme tilbage til. Jeg kunde have Lyst til at spørge, om man ikke er bange for, at dette Forslag hviler paa en lignende Basis som det, der forleden Aar fremkom om Gennemskæringen af Hvide Sande og Sikringen deraf. Vi har jo sørgelige Erfaringer for, hvor løst Sand dette Forslag var bygget paa, og jeg nærer nogen Frygt for, at den her foreslaaede Bevilling paa 10 Mill. Kr. ikke hviler paa et fastere Grundlag. Noget lignende forekommer mig at gælde om de 4 Mill. Kr. til en Havn ved Hirtshals og en Mole ved Løkken, men maaske er der dog givet mere Begrundelse derfor. Man maa virkelig kræve, at der for Bevillinger af et saadant Omfang foreligger overskuelige Planer med vel funderede Overslag, saa man kan vide, hvad man skal bevilge. Ellers, synes jeg, vi er i Færd med at vove os ud paa gyngende Grund, og det plejer vi jo i Almindelighed ikke at være meget stemte for i dette Ting. De Undersøgelser, som skal til, for at man kan blive fuldstændig klar over, hvad det kan forsvares at bevilge til saadanne Formaal, vil ingen kunne skaffe saa let som Regeringen, og ogsaa derfor mener jeg, det er urimeligt privat at stille Forslag herom. Naar det viser sig, at Regeringen er villig til i alt Fald at gøre en Begyndelse, tror jeg, man ogsaa bør overlade til Regeringen at fremskaffe Planer, Overslag og Beregninger. Saa bygges der paa en sikrere Basis, og der er vistnok ingen Tvivl om, at Regeringen er villig til at gaa saa vidt ad den Vej, som den anser for økonomisk forsvarligt. Man bør derfor efter min Mening overlade Regeringen Initiativet paa dette Omraade. Det er mindre heldigt, at et Lovforslag, bygget paa saa løst et Grundlag, som dette forekommer mig at hvile paa, bliver forelagt, og jeg skønner ikke, at der vil være Grund til at gaa dybere ind derpaa i dette Øjeblik.

Som en af de foreslaaede Bevillinger nævnes 500,000 Kr. til Arbejder i Ringkøbing Fjord, naar Udløbsforholdene fra Fjorden er ordnede. Var det nu imidler-

tid ikke bedst at vente dermed, indtil vi ser, hvor mange Millioner der endnu skal begraves ved Hvide Sande? Vi er jo slet ikke klare over, om det bliver mange eller faa, og om Resultatet til sidst ikke bliver, at man lukker Løbet ved Hvide Sande. Jeg har til Dato været af den Mening, at det før eller senere vilde blive nødvendigt, og jeg er endnu ikke kommet helt bort fra den Anskuelse. Det vilde dog være lidt mærkeligt at vedtage $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Arbejder, der er baserede paa Sikkerhed for, at Hvide Sande ikke bliver lukket, før man ved, om det bliver Tilfældet eller ej, og hvor meget det Gab endnu vil sluge af Statskassen.

I § 2 foreslaas der nedsat en Kommission til at finde ud af, hvor man skal gøre af det Beløb, der bevilges af Statskassen. Hvis en ny Kommission er nødvendig til Overvejelse af Havne paa Vestkysten, forekommer det mig virkelig, at dens Nedsættelse var det første Skridt, man skulde gøre. Lad os faa Kommissionen først og give den dens Opgave, og lad saa den komme frem med sine Planer og Overslag i Henhold til den Opgave, der er stillet den! Saa har man en Basis for en Bevilling, men ikke før.

Hvor løst og lidet underbygget det hele Lovforslag er, tror jeg at kunne belyse yderligere ved specielt at omtale § 3. Efter at der i § 1 er foreslaaet bevilget 14,900,000 Kr., giver man den Kommission, som man ifølge § 2 ønsker nedsat, yderligere et Spillerum paa 3,100,000 Kr., og man ønsker at faa Arbejderne paabegyndt saa hurtigt som paa nogen Maade muligt eller for Resten lige straks. Dette Spillerum synes bedre end noget andet at vise, at man slet ikke er klar over, hvor store Udgifter det egentlig drejer sig om. Ikke des mindre kommer man og vil have Folketinget til at bevilge ca. 15 Mill. Kr. med 3 Mill. Kr. in mente; hvor meget det saa kunde blive til senere, naar man fik Kommissionens Forslag at se — ja den Tid, den Sorg! Det er jo dog ikke den Maade, hvorpaa vi plejer at behandle økonomiske Værdier, at vi først bevilger et Beløb paa 15 Mill. Kr. og derpaa siger: Lad os saa faa en Kommission, som kan finde Steder at putte disse 15 Mill. Kr. hen, eller det bliver maaske til 18 Mill. Kr., inden den er færdig! Jeg sætter, at der blev valgt et helt andet Folketing, inden vi kom saa vidt. Det er slet ikke sikkert, at det nye Folketing vilde godkende det Arbejde, Kommissionen kom frem med, og vilde bevilge de 3 Mill. Kr.; men Arbejder til de